

[Ministeren for skatter og afgifter]

gen Hagensen vil bidrage til at løse. De 85.000 kr., skal de også indeksreguleres på samme måde, som de 30.000 kr. indeksreguleres med udgangspunkt i 1975? I så fald er de 85.000 kr. jo i 1978 ikke mindre end 120.700 kr. Jeg tror, hr. Hagen Hagensen vil give mig ret i, at det er væsentligt, at vi også af lovforslaget kan se, om det er det ene beløb, der er maksimumsgrænsen, eller det er det andet beløb, der er maksimumsgrænsen, men det får vi formentlig afklaret.

Vi kan ikke gå med til forslaget. Vi synes, at procentforhøjelsen er for stor, og at overgrænsen – jeg havde nær sagt, uanset om det er de 85.000 kr. eller de 120.700 kr. – ligeledes er for høj. Det medfører jo et provenutab. Lovforslaget er ikke gratis. Vi har beregnet det til ca. 70 mill. kr., hvis beløbsgrænsen er 85.000 kr., og 80 mill. kr., hvis beløbsgrænsen er 120.700 kr., og vi synes måske nok, at vi skulle bruge de 70 eller 80 mill. kr. på mere fornuftige steder i skattesystemet end just her, hvor hr. Hagen Hagensen foreslår det.

Vi skal være opmærksomme på, at der vel kun er et særligt problem, hvis man er overproportionalstrækket, og proportionalstrækket bliver i 1978 71.000 kr. Der, hvor spillet er, om jeg så må sige, er ved de indkomster, hvor manden ligger på over 71.000 kr., og hvor man derefter ved en overflytning kan få ham ned på proportionalstrækket, hvis han har placeret sig på det progressive stræk. Det er sådan set her, problemet er, og det vil sige, at en stor del af problemet omkring de medhjælpende hustruer vil blive løst, den dag vi i forbindelse med fradragssanering kan forlænge proportionalstrækket, for vi vil netop anvende en fradragssanering til at forlænge proportionalstrækket. Det forekommer meget nødvendigt at gøre dette.

Vi skal altså ikke så langt op, som hr. Hagen Hagensen foreslår. Der er just i dag fremsat et forslag fra det radikale venstre. Det er desværre ikke til første behandling samtidig med dette, og derfor vil jeg bare sige, at vi ser med væsentlig større velvilje på det forslag, der kommer fra det radikale venstre, end på det, der her foreligger fra hr. Hagen Hagensen, uden at jeg dermed foregriber den behandling, der på en helt naturlig måde skal foregå her i folketetinget.

Karl Nielsen (S):

Lad mig straks sige, at socialdemokratiet ikke kan gå ind for dette forslag. Det kan vi ikke, fordi ordningen, som den er foreslået, er ganske ukontrollabel. Vi ved, at den nuværende ordning har den samme svaghed med de satser og beløbsgrænser, vi kender. Men jo højere man sætter dels procenten, dels beløbsgrænsen, jo større brug bliver der for kontrolforanstaltninger, og der findes mig bekendt ingen kontrolforanstaltninger, der kan anvendes, ligesom provenutabet for det offentlige vil blive betydeligt større, og det skal dækkes ind af andre skatteydere.

Vi mener også, at forslaget, som ministeren var inde på det, hvis det gennemføres, vil være til størst gavn for de forholdsvis store indkomster.

Vi går som sagt imod lovforslaget.

Kirsten Jacobsen (FP):

Både fra skatte- og afgiftsministerens og fra den socialdemokratiske ordførers side har behandlingen af forslaget her mest drejet sig om skatteteknik, men jeg vil gerne gøre specielt skatte- og afgiftsministeren opmærksom på, at der er vel noget i dette forslag, som er langt vigtigere end en eller anden form for en teknisk bedømmelse af det, og det er det princip, der ligger i, at gifte kvinder altså skal have en løn for deres arbejde, som man på ingen andre områder ville acceptere at nogen mennesker skulle gå for. Det må være en ret for kvinder, hvad enten de er gift, eller de ikke er gift, at opnå en rimelig løn for det arbejde, de udfører, og det er for dårligt, at dette folketing ikke for længst har fået løst det problem.

Vi har haft et kvindeår, og vi har fået et ligestillingsråd. Alligevel er den del af befolkningen diskrimineret i en sådan grad, at man på andre områder kunne forestille sig at der ville blive rejst sager om det. Men medhjælpende ægtefæller i Danmark er sådan nogle beskedne nogle, som ikke laver mægtig meget vrøvl. Jeg ville ønske, de gjorde det, for jeg synes, det er så groft urimeligt. Hvis man forestiller sig, at jeg som ejendomsmægler igennem en årrække har kunnet tjene et vist beløb, og at jeg så går hen og gifter mig med en anden ejendomsmægler, så bliver min indtægt lige pludselig kun $\frac{1}{4}$ værd. Selv efter den forhøjelse, der kommer, er det maksimale beløb, jeg kan tjene som ejen-